

A REMÉNYSÉG NEM SZÉGYENÍT MEG

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Krisztus Szeretete Egyház Budapest, 2019. január 06.

Ez az év első vasárnapi összejövedele. Már tegnap volt egy csodálatos imakör. Innen is hadd kívánjak nektek és mindannyiunknak nagyon áldott, nagyon boldog új évet, Isten áldásaiban gazdagot. Hittel és reménykedve állunk itt, hogy ez az év egy sokkal jobb év lesz, hiszen Isten mindig jobbat készít, és mindig előbbre visz bennünket.

Múlt héten bejelentettük, hogy Jim Sanders pásztor hazaköltözött az Úrhoz, elment az örök dicsőségbe, meg is emlékeztünk néhány mondatban az életútjáról. Azt is említettem, hogy a földi sátorházát az Amerikai Egyesült Államokban helyezik örök nyugalomra. A magyarországi búcsúztatásának dátuma is megvan, ez január 20-án lesz, a rendes vasárnapi istentiszteletünkön. Várunk szeretettel mindenkit, aki szeretné leróni a kegyeletét, tiszteletét Sanders pásztor élete, szolgálata előtt. Tehát két hét múlva itt várunk szeretettel benneteket, és mindenkit, aki ezt szeretné megtenni.

A múlt alkalommal, az év utolsó napján a kegyelemről és a hálaadásról volt szó. A mai üzenet is némiképpen kapcsolódik a kegyelemhez, a hithez, a hálaadáshoz. De mivelhogy ma van az év első vasárnapja, egy új év kezdetén vagyunk, miről lehetne szólni? A reményről, és a reménységről. A mai tanításnak azt a címet adtam, hogy „A reménység nem szégyenít meg”. Sok tanítást hallottunk már a kegyelemről, a hitről, a szeretetről, nem eleget, sokat, de a reményről még így nem beszéltünk, és nagyon sokan valójában nem tudják, hogy mit jelent a bibliai remény. Mi az, hogy remény? Ma ezt a területet fogjuk egy kicsit körbejárni, hiszen tudjuk, talán még gyerekkorunkban is hallottunk a három erényről: hit, remény, szeretet. Ez az 1Korinthus 13. fejezetben van. Ezek közül a legnagyobb a szeretet. Ma a remény témakörét fogjuk egy kicsit körbejárni. Nézzük az első Igénket:

Zsidó 11,6.

6. Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni; mert aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt szorgalmasan keresik.

Hálát adunk az Úrnak. Nagyon sokan szeretnének tetszésére lenni embereknek. Nagyon sokan szeretnének tetszésére lenni Istennek, de a Biblia világosan írja, hogyha Isten tetszésére akarunk lenni, akkor ez hit nélkül lehetetlen. Tehát szükségünk van a hitre. Mi történik a hívőkkel? Isten megjutalmazza őket. Megjutalmazza azokat az embereket, akik Őt szorgalmasan keresik. Ez egy csodálatos igevers. Ha annyira fontos dolog a hit, akkor meg kell, hogy nézzük újra a hit definícióját. Habár néhány hónappal ezelőtt a hitről volt szó, de nem lehet elég szó arról, hogy mi a hit?

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka.

A hit a reménylett dolgok valósága. Tehát már itt találkozunk a reménnyel. A hit és a remény, ez összekapcsolódik. Mindenféleképpen van közöttük kapcsolat. Hogy mi, és hogyan kapcsolódnak egymáshoz, ez hiszem, hogy ki fog derülni az alkalom végéig. A hit pedig a reménylett dolgok valósága. Valójában a hit egy kép, egy látás, egy valóság a számunkra. A hit mindig most van. A hit az nem a volt hit, nem a majd hit. A hit a most hit. Ez az isteni fajta hit.

Az Ige egy nagyon fontos ígéretet tartogat a számunkra. Mert az Ige szerint, ha csak akkora hitünk van, mint egy mustármag, akkor hegyeket tudunk elmozdítani a helyükről. Bizony vannak mindnyájunknak ilyen hegyei. Lehet, hogy csak vakondtúrás, de lehet, hogy bizonyos probléma, vagy bizonyos nehézségek már hegyként tornyosulnak előtted, és azok el kell, hogy mozduljanak. Mindegyikünk életében vannak ilyen hegyek, vagy dombocskák, vagy akár kis vakondtúrások. Nem tudjuk ennek a mértékét, de nézzük az Igét:

Máté 17,20.

20. Jézus pedig monda nékik: A ti hitetlenségetek miatt. Mert bizony mondom néktek: Ha akkora hitetek volna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek.

Hálát adunk Istennek! Ezek nagyon erőteljes kijelentések. Jézus kijelentései. A Márk 11-ben is olvassuk, hogy előtte Jézus elátkozta a fügefát, és a fügefa kiszáradt. A tanítványok nagyon elcsodálkoztak, mert Jézus nem permetezte le, nem vitt magával egy baltát, motorfűrész, hogy kifűrészelve, hanem csak egyszerűen odament, és elátkozta. Egyszerűen a hitével. Mert egy képmutató fügefa volt, úgy tett, mint egy fügefa. Nem volt rajta gyümölcs. Tehát ez egy képmutató fügefa volt. Akkor ugyanezt mondta Jézus a tanítványoknak, hogyha akkora a hitetek, akkor minden lehetséges nektek. A hitünkkel hegyeket tudunk elmozdítani.

Nézzük Ábrahám hitét. Azt sem kerülhetjük ki bevezetésként. Ábrahám reménykedve hitte, hogy Isten ígéretei beteljesednek majd rajta.

Róma 4,18–20.

18. Aki a reménytelenség ellenére elvárással hitte, hogy sok népnek atyjává lesz, aszerint, amint megmondott: Így leszen a te magod.

19. És hitében erős lévén, nem tekintett az ő már elhalt testére, mintegy százesztendőś lévén, sem Sárának elhalt méhére;

20. Az Istennek ígérétében sem kételkedett hitetlenséggel, hanem erős volt a hitben, dicsőséget adván az Istennek.

Itt megtaláljuk a hitet, megtaláljuk a hálaadást, megtaláljuk ebben az ígeversben a reményt, megtaláljuk a kegyelmet. Nézzük, hogy némelyek próbálnak hinni, de a szívük mélyén semmilyen elvárással, semmilyen jó várakozással nem tekintenek a jövőbe. Nem számítanak arra, hogy Isten hatalmas jósága, kegyelme hoz jó dolgot az életükbe. Ismertek-e ilyen embereket? Akik állandóan a rosszat várják, és rossz reményekkel vannak? Reménytelenek. Hiszem, hogy a remény a hit előszobája. A remény az, ami fönntartja a számunkra a hitet, és szorosan kapcsolódik hozzá. Sőt, a kettő nem is létezhet egymás nélkül. Ezért a Biblia nagyon sokszor említi őket egymás mellett. Hogy is élhetne hittel teli életet egy pesszimista, reményvesztett ember? Hogy tud ő teljes hitben lenni? Itt nem arról beszélek, hogy valaki hiszi Isten létét. Itt nem csupán Isten létéről kell, hogy valaki meggyőződve legyen. Ha nem bíznak az Ő jóságában, illetve abban, hogy Isten megáldja az Őt keresőket, akkor miben van a hitük?

Miben van a reménységünk? Mi tartja fenn a hitünket? Az a reménység, hogy Isten megáld bennünket. Pontosabban már megáldott bennünket, hogy az Ő áldásaiban járunk. Ez nem egy olyan dolog, ami majd be fog következni. Az Efézusi levélben olvassuk, hogy áldott legyen a mi Urunk, Jézus Krisztus Atyja, aki megáldott bennünket minden szellemi áldással a mennyekben. Ez egy bevezetett dolog. Nem majd meg fog egyszer áldani, hanem megáldott. Mi az áldás valójában? Egy mennyei erő, egy mennyei hatalom a gyarapodásra, a bővölködéssre. Ez a legfontosabb dolog az életünkben. Ezt tudnunk kell. Tehát, számítunk Isten jóságára, nem a saját érdemeink szerint, hanem Isten ígérete miatt. Tehát jó dolgokat várunk el.

A világban is van hasonló, de én most nem a pozitív gondolkodásról beszélek. Nagyon fontos a pozitív gondolkodás, de sokkal többről van szó, mint a pozitív gondolkodás, hogy csak üresben járjunk az agyunkat. Már a pozitív gondolkodás is segítségére van az embereknek, de Isten nélkül nem túl sokat ér. Amikor kihívásaink vannak, amikor nehézségeink vannak, amikor feladatok, vagy kihívások sokasága van előttünk, vagy egy rossz helyzetben vagyunk, akkor kevés az, hogy gondolkodj pozitívan. Ugye? Valami többre van szükség. Hosszú évek óta hirdetjük Isten Igéjét, és sokféle emberrel találkoztunk. Olyanokkal, mint te meg én. Látunk embereket, hogy különféle élethelyzetben vannak. Anyukák, apukák, szülők, nagymamák, vállalkozók, és sorolhatnánk azokat az embereket az élet minden területéről. Férfiakat, nőket, némelyeknek közülük jól megy a dolguk, jól élnek, úgy tűnik, hogy abszolút topon vannak, míg mások megosztották a panaszukat veled is, velem is, és arról panaszkodtak, hogy nagyon nehezen boldogulnak. Folyamatosan harcolnak a fennmaradásért. Vannak, akik rettenetes

körülmények között küzdenek, állandóan vesztesnek érzik magukat. Az emberek sokféleségét látva azonban rájöttem, hogy mindannyiukban van valami közös, ami a személyiségünkötől, és a pillanatnyi helyzetünkötől függetlenül szükséges az életünkben, és ez a remény.

Ha jól megy a dolgod, akkor is szükséged van a reményre, és ha jelenleg nem vagy toponn az életed minden területén, akkor is szükséged van a reményre. Egy kicsit körüljárjuk, hogy mit jelent a remény, mit jelent a bibliai remény? Mit jelent a világnak a reménysége? Amit a világ reménynek nevez. Mert különbség van a kettő között. Az eredetét majd meg fogjuk nézni, de nem akarok magam elé szaladni. A remény azt jelenti, hogy jó dolgok megtörténtét várjuk. A remény egy rendkívül hatékony, egyetemes ösztönző erő, egy óceán, amely egy olyan dagályt duzzaszt, amivel minden hajó egyszerűen föl fog emelkedni. Nem csak a kikötőben vesztegel. Tehát a hajó is hol van a legnagyobb biztonságban? A kikötőben, igaz? De nem arra tervezték, hanem arra tervezték, hogy kimenjen a nyílt tengerre. A remény egy hatalmas elvárást duzzaszt, és fölemel bennünket. Én a bibliai reményről beszélek. A remény fölemeli a szellemet, azt mondja, hogy bármikor jó dolgok történhetnek. A dolgok bármikor jóra fordulhatnak. Ez a bibliai remény.

Róma 8,24–26.

24. Mert reménység által tartattunk meg; a reménység pedig, ha láttatik, nem reménység; mert amit lát valaki, miért reményli is azt?

25. Ha pedig, amit nem látunk, azt reméljük, kitartással várjuk.

26. Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségünkre van a mi erőtlenségünkben. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

Ez a szellem imája, a nyelvek imája, a nyelveken szólás. Nézzük az elejétől. Mert reménység által tartattunk meg. Ezek nagyon erőteljes kijelentések. A remény egy fontos dolog. Ezt mondhatnánk úgy is, hogy egy pozitív elvárás, hogy jó dolgok történnek, hogy megtartattunk. A reménység, ha láttatik, nem reménység, mert amit lát valaki, miért is reményli azt? A reményt meddig kell fenntartanunk? A remény táplálja a hitet. A hitünk miben van? Istenben, Isten ígéreteiben, és az Ő Igéjében. Ezt a hitet a remény tartja fenn. A bibliai remény egy jó reménység, mert majd megnézzük a világ reménységét is. Nem ugyanaz a kettő. Meddig kell remélnünk a jó dolgokat? Csak addig, amíg nem láttatik. Miután láttatik, akkor még mindig a reménynek tovább fenn kell maradnia, hogy ezek a dolgok így maradnak, sőt, nemhogy így maradnak, hanem még jobbra fordulnak. A remény az, ami fönntartja. Ha pedig nem látjuk, azt reméljük, és kitartással várjuk. Kitartással. Szükség van kitartásra. Jakab leveléből jött elő Ige most reggel. Pontosan erről beszél.

Jakab 1,3–7.

3. Tudván, hogy a ti hiteteknek megpróbáltatása kitartást szerez.

Nem mondta Jézus, hogy nem lesznek hitpróbák. Nagyon sok ember nem hitben él, hanem egy álomvilágban. A kettő különbözik egymástól. Jézus nem ígérte azt, hogy soha nem lesznek kihívásaid. Elmondta pontosan, hogy fognak jönni a viharok, jönnek a szelek. Lesznek kihívásaid, de azt is mondta, hogy aki a kősziklán áll, annak a háza megmarad. Mi a hitünket nem a fővényre építjük, hanem mire? Vagy pontosabban kire? A Kősziklára. Ki a mi Kősziklánk? Jézus a mi Kősziklánk.

4. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek, semmiben hiányt ne szenvedjete.

A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek. Semmiben hiányt ne szenvedjete. Rendben van, hogy ott a hitünk. Hiszünk, lehorgonyoztunk az Ige mellett, és igen várjuk a jó dolgokat. Ez a várakozási időszak, ez a remény időszaka. Azt mondja, hogy amíg reménykedünk, amíg kitartunk, addig tökéletes legyen a cselekedet. A gonosz szeretne elbizonytalanítani. Szeretné széttepedni, szertefoszlatni a te reménységedet. Szeretné lerombolni ez által a hitedet. Ezért figyelmeztet a Biblia. Miért? Hogy semmiben

hiányt ne szenvedjünk. Vissza lehet akkor kérdezni: Miért szenvednek akkor emberek hiányt? Mert a kitartásban nincs ott a tökéletes cselekedet. Hogy miben hiszünk valójában, azt mi mutatja meg? A cselekedetünk. A beszédünk. Amikor imádkozunk valamiért, amikor együtt vagyunk, itt van egy összevont hit, akkor nagyon könnyű hitben lenni. Nagyon könnyű lelkesnek lenni. Nagyon könnyű hitben lenni. Igen ám, csak hogy elmegyünk innen az alkalom végeztével, és nincs mindenki mellett egy pásztor, aki biztatná. De mondok valamit: valaki van. A Szent Szellem ott van benned. Ott van benned a vigasztaló, a tanácsadó, az erőnek, a hatalomnak, a bölcsességnek a Szelleme. Ő ott van veled folyamatosan. Ő folyamatosan megadja az erőt ahhoz, hogy te meg tudjál állni. Itt a bölcsességről van szó ugyan, de a következő vers:

5. Ha pedig valakinek közületek nincs bölcsessége, kérjen Istentől, aki mindenkinek készségesen és szemrehányás nélkül ad; és megadatik néki.

Hogy a reménységünket fönntartsuk, a jó reménységet, ahhoz mire van szükségünk? Isten bölcsességére, látásmódjára van szükségünk. Nem szabad, hogy megadjuk magunkat a látható dolgoknak, a körülményeknek. Mert ezek a körülmények elbizonytalaníthatnak bennünket, és az a jó reménység nagyon hamar szertefoszlik, ha a gonosznak hagyjuk magunkat elbizonytalanítani. Itt a 6. vers, ami nagyon lényeges:

6. De kérje hittel, semmit sem kételkedvén: mert aki kételkedik, hasonlatos a tenger habjához, amelyet a szél hajt és ide s tova hány.

Nagyon erőteljes a következő vers:

7. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól;

Ezek nagyon beszédes Igék. Kérnünk kell hittel, és akkor mi fog történni? Nem szabad, hogy ahogy a szél hajtja a tengert, és hullámszik a tenger, úgy változzon a mi kedély-állapotunk. Úgy változzon a mi reménységünk. Úgy inogjon a mi hitünk. Hanem stabilan meg kell állnunk, és bizony elváró hittel kell lenni, és azt a jó reménységet fönnt kell tartanunk a szívünkben.

Nézzük meg a remény szó jelentését. Szótáraztam egy kicsit. Nem nyelvtanfolyamot szeretnék tartani, de nézzük meg. Szeretem megnézni a szavak jelentését, hiszen nagyobb megértést ad nekünk. Jobban látjuk az értelmét. A héber „kavah” az alapige, amiből származik a reménységnek fordított szó. Alapvetően azt jelenti, hogy sóváran várni valamire. Ez az egyik jelentése. Nagyon sok jelentése, nagyon sok megfogalmazása van. De ez a héber megfogalmazás, hogy sóváran várni valamire. Vágyni valamire.

Amikor hitben vagyunk, amikor hitben állunk, és a hitünk Isten Igéjén áll, akkor mire várunk sóváran? Arra, hogy a hitünk beteljesedjen, és amiért hitben állunk, az valóságba jöjjön az életünkben. Pontosán ott van, csak még nem látjuk, hogy a látható világunkba jöjjön. A hit mit tesz? Egyrészt elmozdítja a hegyet, mint olvastuk, másrészt mit tesz a hit? Előszólítja a nem létezőket. Azaz pontosabban létezik, a szellemvilágban létezik. Minden, amit Isten megígért, hihetsz benne. Hihetünk benne. Amire Isten azt mondja, hogy hihetsz benne, és az meglesz neked, akkor nyugodtan higgyél benne, mert meglesz, és elvárással, reménységgel várjuk. Hálát adunk Istennek.

Olyan dolgot nem tudsz előszólítani, amit Isten nem ígért meg. Lehet, hogy vannak néhányan köztetek, akik lottóznak, de Isten nem ígérte meg azt, hogy a lottó ötössel fog téged megáldani. Azt se mondta, hogy nem hihetsz benne, de erre nincs igei alapod. Tehát az, hogy Isten meg fog áldani, arra van. Senkinek nem szeretném lerombolni a hitét ezen a területen, csak mondom, hogy olyan dolog, amit Isten megígért, abban nyugodtan hihetsz. Nézzük a görög fordítást, az elpisz, reménység görög szó annyit jelent, hogy valami jó várása. Amikor a Bibliát olvasod, a reménység azt jelenti, hogy valami jót várunk. Hitben vagyunk. Eldöntöttük, mert a hit ez egy döntés. Igen, ezt elfogadom, hiszem Isten Igéjét, és akkor várjuk, hogy beteljesedjen, hogy az a fizikai valóságunkba jöjjön. A kettő között van egy bizonyos idő. Ebben az idő intervallumban kell fenntartanunk a reménységet. A bibliai

reménység egy jó reménység. Az nem a reménytelenség. Az igazi reménység, amelyről a Biblia beszél, felette áll a puszta váagnak, amelynek talán nincs alapja, vagy esetleg kilátás sincs arra, hogy valóra válik. A bibliai remény Isten Igéjén alapul. Hálát adunk Istennek!

Nézzük a további részletezését, hogy mit jelent még a remény? Szerencsés kimenetelt vár el egy bizonytalan kimenetelű eseménnyel kapcsolatban, a folyamat kedvező alakulásának bekövetkezését bizonyosra veszi, és elvárja, hogy úgy legyen. Hiszünk valamiben, és akkor jönnek olyan helyzetek, jönnek olyan szituációk, amikben lehetetlennek látszik a helyzet. Ilyenkor is fenntartjuk a reményt, és megállunk Isten Igéjén.

Nézzük meg a világ reményét. Beszélék a bibliai reményről, és a világ reménységéről is. Nézzük meg, hogy hogyan van! Azt mondja, bizakodás a sikerben, feltételezés, hogy egy helyzet jól fog alakulni, és változni. Figyeld itt a szót: feltételezés. Itt már nem beszélünk hitről. Egy feltételezés az nem hit. Ott benne van a bukás lehetősége. Igen, lehetséges, hogy meglesz. Tudjátok, olyan sokan így akarnak – hívő keresztények – elfogadni Istentől! Mindannyian a világban nőttünk föl, és mindannyian a világban neveltek bennünket. Itt jártunk iskolába, és a világ dolgait megtanultuk. Bizony, amikor valaki reményről beszél, akkor ott van a ha. De ez a világ reménysége. A Biblia, amikor a reményről beszél, ott nincs ha. Ott nincs feltételes mód. Ott nincs kételkedés. Hanem igen, a helyzet jó fog alakulni, és változni!

Nézzük még, hogy mit nevez reménynek a világ? Miben bizakodik a világ? Tudjuk, hogy a világ reménysége elvész, mert egy Isten nélküli várakozásnak nincs alapja. Nincs igazi alapja. Természetesen a pozitív gondolkodás nagyon sokat segíthet az embereknek, sőt, vannak emberek, akik részleges sikerre jutnak általa. De nekünk ettől sokkal, de sokkal többre van szükségünk. Azt mondja, hogy bízik benne, hogy a vágya bekövetkezik, kívánsága teljesül. Minthogy a remény egy bizonyos jó után esengő várakozást jelent, amely a kedélyek némi nyugtalankodásával szokott járni. Továbbá, mert a remény félelemmel vegyes érzés, amennyiben csak valószínűségen alapul. A remeg szónak is ez a gyökere. Nagyon érdekes, ha az ember belenéz. Egynek látszik a remegés szó gyökérrel. Ez a világnak a reménysége, hogy igen, remélem.

Hosszú idő óta imádkozunk emberekért, és miután imádkoztunk, Kenneth E. Hagin könyvében is olvastuk, hogy ő is nagyon sokszor megkérdezte, miután imádkozott valakiért: Akkor most meggyógyultál? Remélem. Mi van ebben a válaszban? Hát, nem vagyok benne biztos! Ez a világ reménysége, hogy nem biztos benne. De a Biblia, amikor reményről beszél, akkor egy jónak a várásáról beszél. Ott nincs ha, ott nincs de, ott nincs lehet, ott nincs ott közben a félelem. A félelem a hit ellentéte. Ellensége is, úgy is mondhatjuk, nem sokat tévesztettem. Tehát nézzük meg, hogy mi az, ami a világ reménysége? A lényege, hogy vágyakozik, de várja közben a rosszat. A világ reménye táplálja a félelmet, és nem minden esetben várja, hogy a jó be fog következni. Átvitt értelemben a remény a bizalom támasza, a jövőbe vetett hitet megtestesítő személy, vagy jelkép. Lehet-e a reménységünk egy személy? Igen, a mi reménységünk az Úr. Benne bízunk, benne reménykedünk. Ő a mi reménységünk.

Aztán vannak, akiknek rossz reménységeik vannak. Hallottatok-e olyat, hogy a reménységem az unokám? A reménységem a nem tudom kicsoda. Ez a világ reménye. Ez egy csalfa remény. Ez megcsalja a világot. Nem foglalkozunk a politikával, semmi közünk hozzá. Egyetlen politikával foglalkozunk, a mennyei politikával. De nézzétek meg, hogy mi zajlik a világban? Hogy mit okoz az embereknek a reménytelensége, amikor emberekben bíznak, és nem Istenben? Mit okoz ez az embereknek a szívében, milyen károkat okoz az embereknek? Majd még megnézzük.

Kitartó elvárás, amikor több-kevesebb bizonytalansággal hisz egy személy. Ez a világ reménysége. Megnéztem, több ilyen megfogalmazás van, ami a reményt egy kétes dolognak tartja. A Biblia nem ilyen reményről beszél. A hitet összekapcsolja általában a reménnyel. Nézzük, hogy mi a keresztény megfogalmazás szerint a remény: Isten kegyelméből nyert erkölcsi indulat. Nagyon szépen megfogalmazták. Ennél fogva az Istentől ígért Krisztust a mi

Urunk érdemei által, teljes bizalommal várjuk. Várjuk azt, hogy az Úr Jézus vissza fog jönni. A mi hitünk Istenben van, a mi Urunk Jézus Krisztusban van. Az Ő kegyelmében van, és ez a mi reménységünk. Vannak tévhittek a reménnyel kapcsolatban. Ugyanúgy, ahogy a világban, sajnos keresztények is, Isten népe is azt gondolja, hogy a sikerhez elég csak a remény, nem kell érte semmit tenni. Ugyanez vonatkozik a keresztény hitre. Sokan csak ülnek, és várnak, hogy majd a sült galamb be fog repülni a szájukba. De a hit nem egy passzív dolog. A remény sem egy passzív dolog, hogy csak ülünk, és reménykedünk. A remény megmagyarázhatatlan, de ugyanakkor tagadhatatlan érzés, amely nem engedi, hogy feladjuk. A remény az, ami ébren tartja bennünk a hitet. A remény erőt ad ahhoz, hogy végigvigyük a dolgot. Ezért beszél a Biblia a reményről, és ezért van szükség rá. A remény azt sugallja, hogy bármelyik pillanatban történhet valami jó. Ez egy reményteli várakozás. „Bizonyos, hogy valamint reményünk, úgy aggodalmaink sem teljesülnek egészen soha.” Ez a gondolat Eötvös Józseftől van. Nem nagyon szeretünk máshonnan idézni, de valóban így van. Nagy igazság van benne, mert ha tele vagy reménységgel, még ha rossz dolgok történnek is veled, akkor sem teljesedik be a rossz reménység, a rossz elvárás, mert újra él a remény. A remény hal meg utoljára. Azt nagyon sokan mondják, hogy a hit, a szeretet, és a remény soha el nem múlik, és van egy olyan mondás is, hogy a remény hal meg utoljára. Egy reménykedő, egy bizakodó ember igazán még a kudarcon sem tud nagyon megijedni.

Ennek okán kell, hogy beszéljünk erről a témáról, és lássuk, hogy a reményben rejlő csodálatos erő, és lehetőség, amely a Biblia szerint az egyik a három közül, akkor is megmarad, amikor minden más megszűnik. Ezt az 1Korinthusi levél 13. fejezetéből már említettem. Ami így szól:

1Korinthus 13,13.

13. Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet.

Függetlenül attól, hogy ki vagy, és merre tart az életed, a reményt nem lehet feladni! Ha éppen egy tragikus helyzetben vagyunk, biztosan kell, hogy reméljük a dolgok jóra fordulását. Ha pedig éppen jól megy a sorunk, akkor pedig abban kell reménykednünk, hogy ezek a dolgok így is maradnak, sőt, még jobbra válnak. Amikor a reménység kertjében élünk, akkor mindig virágozik valami, akkor mindig valami nagyszerű dolog történik velünk. Ha például egy emberbe helyezed a bizalmadat, akkor mi fog történni? Mindig csalódnai fogsz. Mindig csalódnai fogsz! Ha a munkahelyed a te reményed, vagy a nyugdíj-takarékosságod jelenti a biztonságot a számodra, akkor kiábrándulás lehet a vége. Amennyiben csak a saját képességeinkben bízunk, akkor a magabiztosságunk nagyon hamar elpárologhat, ha valaki megingatja azt.

Tulajdonképpen nagyon egyszerű a képlet: a remény olyan, mint egy erőforrás. Azért van rá szükség, mert kell, hogy ez Isten Igéjének igazsága legyen. Az Istenbe vetett reménység eltér attól, amit a világban tapasztalhatunk. A jövő reménysége megingathatatlan erő, és a mindent tudó, mindent látó igaz Istenben, és Jézus Krisztusban, az Ő Fiában van a mi reménységünk. Ő a mi reménységünk, Ő a mi hitünk alapja, Ő a mi hitünk szerzője, fejedelme, és a bevégzője. Mi Őbenne bízunk. Szépen fogalmazva: az Istenben való remény nélkül nem jutunk semmire, de ha bízunk benne, akkor minden lehetséges. A remény tulajdonképpen egy bizalom is – lehetne akár így is fordítani.

Az Ige tanulmányozása során megtudjuk azt, hogy Isten emberei mi mindenre voltak képesek. Olyan átlagos emberekről olvashatunk a Bibliában, mint bármelyikünk, és látjuk azt, hogy az Istenbe vetett hit és a reménység milyen nagy dolgokat végzett el az életükben, milyen akadályokat győztek le, mert remélték, hogy a látóhatáron túl Isten valami csodálatos dolgot tartogat a számukra. Istenbe helyezték a bizalmukat annak ellenére például, hogy az izraeliták generációkon át rabszolgák voltak. Négyszáz év után mit lehet mondani? Már nincs reménység, nincs semmilyen lehetőség, törődjünk bele a sorsunkba! De nem, mert a

reménység és a hit felülemel bennünket. Egyiptom földjén arra készítette Isten Mózes, hogy rajta keresztül kiszabadítsa őket a kegyetlen elnyomás alól. Az izraeli hadsereg például félelemben volt Góliát miatt. De ott volt egy Dávid nevezetű fiatalember, akinek az volt a reménysége, hogy igenis, ezt a Góliátot le lehet győzni!

Mit tesz a reménytelenség az emberekkel? Megbénítja őket. Az a súlyos a reménytelenségben, hogy ketrecbe zárja az embereket. Ebből a ketrecből nagyon-nagyon nehéz kijönni. Amikor valaki belekerült a reménytelenség csapdájába, amikor elfogy a remény, az lebénítja az embereket, akkor nem cselekszenek. Egy ilyen Góliát az egész izraeli hadsereget lebénította. Mert azt mondja: Ne reménykedjétek, nincs lehetőségetek! Megnézték a fizikai lehetőségeiket, és azt mondták, hogy nincs lehetőség. De ott volt egy Dávid nevezetű személy, aki azt kérdezte, hogy: Mi történik azzal, aki legyőzi ezt a Góliátot?

Ha tovább nézzük a Bibliát: Hámánnak gonosz tervei voltak Izrael népével. Ott is volt egy Eszter nevű hölgy, aki megtörte a szigorú hagyományokat, az élete kockáztatása árán is bement a királyhoz, nem félt attól, hogy a király lefejezi. Pedig az életével játszott, de azt mondta, hogy: Igenis, van remény! Ha azt mondd, hogy nincs remény, akkor meg sem próbálsz. De ő megpróbálta! Mi történt? Izrael népe megmenekült. Ezek nagyon egyszerű emberek voltak, és ugyanúgy féltek talán, mint te meg én, vagy bármelyikünk, aki félelembe esett. De a remény felülemelte őket a félelmeiken. Legyőzték a félelmet. Nagyon sok, korlátokat nem ismerő, természetfeletti dolgot látunk a Bibliában. A remény sokkal több, mint egy lelkesítő gondolat. Az kevés, csak üresben járatjuk az agyat. Több, mint egy múlandó ábránd. A remény egy olthatatlan tűz, meggyőződés, hogy Istennel semmi sem lehetetlen. Ez a remény, ez a mi reménységünk.

Mózes által például Isten rabláncokat szakított le. Dávid legyőzte Góliátot. És folytathatnánk tovább. A tanítványok rendíthetetlen bátorsággal követték Jézust, otthagytak mindent, és egy új életet kezdtek, mert hittek, és bíztak. Van egy fajta hozzáállás, ami megbénítja az embereket, és ez sajnos kint van a világban, de keresztény körökbe is beszivárgott. Az, hogy ne tedd meg, mert úgysem fog sikerülni! Ez a reménytelenség. Ez nem a bibliai remény. Sokan félnek a csalódástól, és nem mernek kockáztatni. A félelemnek talán még lehet jó oka is. Lehet, hogy korábban csalódtál, lehet, hogy korábban nem jöttek össze a dolgok. Lehet, hogy emberekben csalódtál, de Isten jobb dolgot ígér. Úgyhogy a mi bizalmunkat Istenbe kell, hogy vessük!

Zsoltárok 20,7.

7. Ezek szekerekben, amazok lovakban bíznak; mi pedig az Úrnak, a mi Istenünknek nevééről emlékezünk meg.

Hálát adunk az Úrnak! Mi nem a földi erőfeszítésekben, nem emberekben, nem a gazdagságban, nem a bankszámlában, nem a nyugdíj előtakarékosságban, nem emberekben, nem az emberi kapcsolatainkban bízunk. Nem ezek adják nekünk a biztos alapot, hanem az Istenbe vetett reménységünk. Látjuk ezeket a Facebookon levő posztokat. A közösségi média egyrészt jó, mert lehet terjeszteni az Evangéliumot, másrészt keresztények is terjesztik a reménységeiket. A bejegyzéseikből, a hozzászólásaikból lehet látni, hogy mi az ő igazi reménységük. Egy hívőnek nem lenne szabad részt vennie politikai sárdobálásban, mások átkozásában, függetlenül attól, hogy igazad van, vagy nincs igazad. Ez nem a mi utunk. Mert ha te a kormányban bízol, vagy az ellenzékben bízol, vagy bárkiben bízol, akkor rossz személybe, rossz helyre vetted a bizodalmodat. Bízzál Istenben! Gondoltam, hogy az egyik istentiszteleten szólok erről, mert ártasz magadnak. Ez nem egy biblikus dolog. Pál apostolnak, tudjátok, hogy igen komoly reménysége volt az ige hirdetést tekintve, rengeteg üldözést szenvedett el. Pál apostolt elkapták, odavitték a helytartó elé. Keményen megmondta a véleményét a főpapnak. Erre valaki arcul ütötte, és rászólt: Hogyan beszélsz te a főpappal? És akkor Pál idézett a törvényből: Igen, meg van írva, ne átkozd a néped fejedelmét!

Ez le van írva Isten Igéjében. Függetlenül attól, hogy ki a vezető, ki van kormányon, ki nincs kormányon. Ez nem jogosít fel arra, hogy átkozzuk, szidjuk a vezetőket, bárki legyen

az. Nagy szívességet teszel magadnak, ha imádkozol értük, mert a mi reménységünk nem emberben van, hanem Istenben. Ha Istennek nem felel meg a vezető, majd neki gondja lesz arra, hogy leváltsa onnan. Istenben legyen a bizodalmad! Amikor lehangoló dolgokat osztasz meg, akkor mit teszel másokkal? Megingatod a reménységüket. Nem jó reménységgel vagy! Azt hirdetik, hogy nincs reménység ebben az országban, nincs lehetőség ebben az országban. Ez mit okoz? Lebénítja az embereket, és ez nem az igei út. Ez nem a mi utunk. Nem politizálunk, semmi közünk a politikához, mi a mennyei politikát képviseljük. A mennyei politika nem így politizál, az nem átkoz másokat, nem szid másokat, nem a reménytelenséget szítja, hanem hitben van, és jó reménységgel van. Köszönjük az Úrnak, és imádkozunk érte. Imádkozunk az ellenzékért is, imádkozunk a kormányért is, imádkozunk minden vezetőért. A Biblia azt mondja, hogy még a rendőrökért, a hatalmon lévőkért is imádkoznunk kell. Ez a mi reménységünk, mert Isten az, aki meg fogja változtatni a helyzetet, ha szükség van változásra. Változásra pedig mindig szükség van, mert a változás az állandó. Folyamatosan változnak a dolgok. De azt mi tudjuk befolyásolni, hogy ez a változás jó irányba menjen, a hitünket tudjuk mozgatni. Nem szabad, hogy ez Isten népét megmérgezze!

1Timótheus 5,5.

5. A valóban özvegy és magára hagyatott asszony pedig reménységét az Istenbe vesse, és legyen foglalatos a könyörgésekben és imádságokban éjjel és nappal.

Tehát ha valaki reménytelen helyzetben van, akkor mit tegyen? Imádkozzon! Vesse a bizalmát Istenbe! A dolgok megváltoznak, csak bízunk kell Istenben. Ne feledd, hogy Ő a legjobbat akarta és akarja nekünk, mert elküldte Jézust. Ha Isten nem akart volna nekünk kedvezni, akkor csak egyszerűen nem küldi el Jézust. Aztán élhattünk volna a bűneinkben, és a végén mehettünk volna a pokolba. De az Atya elküldte Jézust! Ha tudjuk, hogy Isten a legjobbat akarja számunkra, akkor mi történik velünk? Akaratlanul is reményteljessé válunk. Mert várunk a jó dolgokra. A remény egy katalizátor, fölébreszti a képzeletet, és új ötleteket szül. A reménytelen ember elsüllyed a reménytelenségében. Egy reménnyel teli ember belekerül egy rossz helyzetbe, azt keresi, hogy mi a megoldás, mi a kiút onnan. Azt látjuk, hogy az emberek döntő többsége, amikor reménytelen helyzetbe kerül, miről beszél? A reménytelenségéről. Ezzel megerősíti magát benne, még jobban körbelakatolja, körbeláncolja a saját ketrecét. Bezárja magát, lebénítja saját magát, és nem mozdul. Nincs rosszabb egy reményvesztett embernél. Lehetsz hívő is, üdvösséged van, Isten a legjobbat adta neked. Isten megáldott téged, és mégis bezárhatod magad a saját ketrecedbe. Ne tápláld a reménytelenséget sem a saját életedben, sem mások életében, sem az ország életében, mert ez nem segít senkinek! Nem ez fogja előrevinni a dolgokat, és nem ez fogja megváltoztatni.

Példabeszédek 24,14.

14. Ilyennek ismerd a bölcsességet a te életedre nézve: ha azt megtalálod, akkor lesz jó véged, és a te reménységed el nem vész!

Halleluja! Dicsérjük az Urat! A reménység valójában egy horgony, amely megtart.

Zsidó 6,18–19.

18. Hogy két változhatatlan tény által, melyekre nézve lehetetlen, hogy az Isten hazudjon, erős vigasztalásunk legyen nekünk, akik odamenekültünk, hogy megragadjuk az előttünk levő reménységet,

A reménységet meg kell ragadni, az előttünk lévő reménységet!

19. Mely lelkünk biztos és szilárd horgonya, ami behatol a kárpiton túl.

Tehát a reménység a lelkünk horgonya. A lélek az a psziché, az ép elme, ép gondolkodás, józan gondolkodást jelent. Ez egy horgony, hogy józanul gondolkodjunk a kihívások esetén. Egy meggyőződés, amely arra bátorít, hogy egyre jobb életet éljünk.

Példabeszédek 23,18.

18. Mert bizony van jövendő; a te várákozásod nem semmisül meg.

Aki azt mondja, hogy nincs jövő, és nincs jó jövő, az nem mond igazat, az nem azt mondja, amit Isten mond, és nem azt mondja, amit Isten tervezett a számunkra. Vigasztal, soha nem hagy egyedül.

Róma 5,4–5.

4. A kitartás pedig kipróbáltságot, a kipróbáltság pedig reménységet,

5. A reménység pedig nem szégyenít meg; mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szent Szellem által, aki adatott nekünk.

Látjátok, mennyi csodálatos dolog van írva a Bibliában a reményről? És a bibliai remény nem „ha, de, lehet”, ott lehet a rossz is, de az a világ reménye. A mi reménységünk egy szilárd horgonya a hitünknek, amely fenntartja a hitet. Amikor a hajó horgonyát leteszik, akkor a hajó azon a helyen stabilan marad, fönt, a víz tetején. Ugyanilyen szilárd horgony a mi reménységünk. Ha eddig reményvesztett voltál, aggódtál folyamatosan, akkor azt tudom javasolni neked, hogy ha eddig nem tetted, akkor mostantól kezdve engedd meg magadnak, hogy reménykedj! Isten ígéreteiben reménykedjél! Ez egy pozitív elvárás. Isten arra vár, hogy a jóakarátát kifejezze feléd.

A felemelkedés reményéről is kell, hogy beszéljünk.

Ésaiás 40,31.

31. De akik az Úrra várnak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!

Tehát akik bíznak az Úrban, akik jó reménységgel vannak, azok fölemeltetnek, mint a saskeselyűk. Sokan azt gondolják, hogy helytelen és önző dolog, ha valaki jobbat remél a pillanatnyi helyzeténél. Elégedj meg azzal, ami van! De a remény nem azt jelenti, hogy nem várunk el többet. Egyrészt megelégszik azzal, ami van. Ahogy olvassuk Pál apostol levelében, hogy megtanult bővölködni, és megtanult szűkölködni is. Viszont nagyon fontos, hogy elégedettek és hálásak legyünk azokért a dolgokért, amik megadattak a számunkra. De ez egyáltalán nem azt jelenti, hogy nem vágyhatunk még más dolgokra is, ha a megfelelő motiváció vezérel bennünket.

1Korinthus 9,10.

10. Avagy nem érettünk mondja-é általában? Mert miérettünk íratott meg, hogy aki szánt, reménység alatt kell szántania, és aki csépel, abban a reménységben teszi, hogy részesül a termésben.

A remény a gyarapodásban is segít, sokatoknak van szüksége anyagi áttörésre. Tehát el kell várni a munkád gyümölcsét. Ha szántasz, dolgozol a munkahelyeden, ha tevékenykedsz, munkálkodsz, akkor el kell várni a termést is, és el kell várni a jó eredményt. Nem üresben kell, hogy forogjunk. Hogyan lehetünk elégedettek, és vágyhatunk többre egyidejűleg? Isten időzítése tökéletes, ezért az örömünk és az elégedettségünk hol van? Krisztusban van. Nyilván, hogy többre vágyunk, el akarunk jutni, ameddig Isten megengedi, illetve legalább annyit meg szeretnénk tenni másoknak, amit emberileg lehetséges. Azaz nem szeretnénk se többet, se kevesebbet ahhoz képest, amit Isten eltervezett a számunkra. Ez egy nagyon fontos dolog, hogy többet akarok Istentől az életemben. Ez mit jelent? Szorosabb és bensőségesebb kapcsolatunk kell, hogy legyen Istennel. Mit ad ez nekem? Bölcsességet, stabilitást. Nyilván többre vágyunk. Többre vágyunk a családjunk életében, több csodát, több gyógyulást, több átütő erőt akarunk látni, több olyan személyt, akik elfogadják Jézust. Tehát nyilván vannak vágyaink, vannak terveink, és többet akarunk.

Filippi 4,11–12.

11. Nem mintha ezt a nélkülözésemre nézve mondanám; mert én megtanultam, hogy azokban, amelyekben vagyok, megelégedett legyek.

12. Tudok nélkülözni is, tudok bővölködni is; egészen kipróbált vagyok mindenben, a jóllakásban és éhezésben is, a bővölködésben és szűkölködésben is.

Én őszintén hiszem, hogy aki beéri kevesebbel, mint amit maga Isten képes megtenni érte, az korlátozza Isten nagyszerűségét. Korlátozzuk Istent. Isten kin keresztül tud cselekedni? Rajtad keresztül tud cselekedni! Ha te nem hagyod, hogy Isten munkálkodjon rajtad keresztül, és leülsz, akkor korlátozod, mert Isten meg akarja mutatni az életünkben magát. Ő mindent megcselekedhet, többet, mint amit el tudunk képzelni, a legmerészebb vágyainknál, a legmerészebb reményeinknél is.

Efézus 3,19.

19. És megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felülhaladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig.

Isten egész teljességet akar adni. Ő mindent nekünk adott, és készen kell lennünk rá, hogy elfogadjuk. Egy hálátlan szív, egy reményvesztett ember lebénul, olyan, mint egy parkoló autó. Isten csodálatos, de még Ő sem tud vezetni egy parkoló autót. Nagyon sokan követnek parkoló autót, vagyis olyan embereket, akik nem csinálnak semmit, nem mernek semmit sem csinálni, nincs elég önbizalom. Ez az önbizalom Istenből kell, hogy fakadjon. Pontosabban abból a hitből, hogy Isten képes téged használni. Ha képes volt használni Mózeszt, ha képes volt használni Dávidot, ha képes volt használni egyszerű halászbereket, akkor Isten téged is képes használni, ha úgy gondolod, hogy a helyzeted reménytelen. Követnünk kell Jézust, követnünk kell az Igét. Mi van, ha embereket követünk? Ha embereket követünk, azok vagy gyorsan mennek, vagy lassan mennek, vagy nem jó irányba mennek, az is előfordul. De ha Istent követjük, az Ő Igéjét követjük, Isten pontosan a te tempódban halad. A te időzítésedben teszi a dolgokat. Pontosán mindent azon a helyen, ahol lennie kell.

Föltehetjük magunknak a kérdést, hogy Istent követjük, vagy azt akarjuk, hogy Isten kövessen minket? Hányszor imádkoztunk már azért, hogy jött egy szuper elképzelésünk, és meg akartuk győzni Istent, hogy Ő kövessen minket. Ki tett már ilyet? Nyugodtan fölteheti mindenki a kezét! Van egy szuper ötletünk, és majd meggyőzzük Istent, hogy álljon oda mögénk. Ezt mindannyian eljátszottuk már. Mi lenne, ha fordítva tennénk? Megkérdezzük Istent, hogy mi az Ő legjobbja a számunkra? Mert Isten vezet bennünket. Ő nem tétlen. Isten maga is folyamatosan cselekszik, folyamatosan munkában van, folyamatosan mozog. Amíg az úton voltál, amíg ide jöttél, Isten addig is munkálkodott, most is munkálkodik. Fog munkálkodni akkor is, amikor imádkozunk a gyógyulásodért, és akkor is fog munkálkodni, amikor mész hazafele. Isten nem tétlen.

Legyetek követői Istennek, és álljatok ellene az ördögnek, és megfut tőletek – mondja a Jakab levél. Kiket kell követnünk? Istent kell követnünk! Isten nem passzív. Ő mozgásban van. A remény sem passzív. Gondoljatok bele, ha Dávid passzív lett volna, amikor jött Góliát, akkor mi lett volna? Hát, majd Isten valahogy megoldja! Nem, nem, nem! A remény, az cselekszik. Mit tett Dávid? Azt mondta, hogy le fogom győzni! Elment a patak partjára, és szedett kavicsokat, fölkészült a győzelemre. Folyamatosan fönntartotta a reményt. Úgy tette, ahogy Isten mondta, és le tudta győzni Góliátot. Nem tétlenkedtek ezek az emberek. A hit cselekszik. Istent kell megkérni, hogy mutassa meg a helyes irányt, és zárjon be minden ajtót, amin nem kell, hogy bemenjünk. És nyisson meg minden ajtót, amin be kell, hogy menjünk. Higgyük azt, hogy igen, Isten a legjobbat készítette el a számunkra!

Egyikünk sem tökéletes, mindenkinek sokat kell még tanulni. De ha megmaradunk az Ő reményességében, akkor legalább élvezhetjük az utazást. Bizonyára csinálunk majd egy-két kitérőt, de a végén Isten tervei győzedelmeskednek. Van még valami: Isten nem mindig arra vezet, amerre szeretnénk menni. Van, hogy egy teljesen más útja van a számunkra. Egy teljesen más terve van a számunkra! Meg kell, hogy találjuk Isten tervét! Bele kell állnunk az Ő tervébe! Nagyon sokakat lebénított a félelem: Mi lesz, hogyha majd csalódás fog érni bennünket? Én azt mondom, hogy nem árt néha megkockáztatni egy kis csalódást. Isten emberei is – Attila prédikált erről egyik vasárnap –, amikor jönnek a kihívások, azt hiszik, hogy rossz úton járnak. Nem, nem lehet, hogy Isten tervében vagy! De Isten tervében ott

vannak a nehézségek is. Nem piros szőnyeget terít elének az ellenség, hogy azon sétáljunk. Nem rózsaszirmokat fog leszórni elének, hanem néha lesznek tövisek is. Istenbe kell, hogy helyezzük a bizodalunkat, és nem magunkba! És Isten elvárásait így be tudjuk teljesíteni. Nyilván az Ő vezetését kell követnünk.

Ez megint egy másik történet. Mindegyikünkben ott van Isten Szelleme, és az igazi vezetőnk a békesség. Amikor tudjuk, hogy jó irányban vagyunk, amikor tudjuk, hogy Isten tervében, Isten akaratában vagyunk, akkor békesség van bennünk. Hagyjuk, hogy vezessen a békesség! Isten Szelleme a békesség útján vezet, nem a nyugtalanság útján. Szüntessük meg azt a szokásunkat, hogy magunkban, a magunk képességeiben bízunk! Istenben bízunk! És bízunk abban, hogy Isten képes használni mindannyiunkat! Istennek nagyon jó terve, nagyon jó célja van a számunkra, és ebben partnerei kell, hogy legyünk Istennek. Hálát adunk az Úrnak! Isten egyértelműen szól azzal kapcsolatban, hogy az Úrban kell bízunk magunk helyett.

Példabeszédek 3,5–6.

5. Bizodalmad legyen az Úrban teljes szívedből; a magad értelmére pedig ne támaszkodjál.

6. Minden útjaidban ismerd el Őt; akkor Ő igazgatja a te útjaidat.

Hálát adunk Istennek! Az időnk letelt, ezt a témakört majd máskor folytatjuk. Ez a bibliai reménység, úgyhogy ne keverd össze a világ reménységével! Amikor a Biblia arról beszél, hogy remélj valamit, akkor az csak az lehet, amit Isten ígért! Ez a remény, ez a jó reménység fogja fönntartani és megtartani a hitedet, és jót vársz el, és jó dolgok fognak előjönni az életedben.

A remény azt jelenti, hogy hitben állunk. Nem tudom, hogy mennyire sikerült ezt átadni. Hisszük azt, hogy Isten Igéje az épülésünkre, a javunkra, és a hasznunkra van, és a 2019-es év előtt jó reménységgel állunk, mert Isten nagyon sok jó dolgot készített el. Ne hagyd, hogy a gonosz lebénytson! . Ha munkahelyre van szükséged, akkor ellátásért, jövedelemért imádkozzál, és miközben várokozol Istenre, akkor is legyen jó reménységed! Beszélj olyan emberekkel, akiknek már van állása! Beszélj olyan emberekkel, akik ugyanazt a munkát végzik, amit te szeretnél elvégezni! Hogyha egészségi kihívásod van, akkor – miközben jó reménységben vagy – iratkozz be egy fitneszterembe! Tegyé, lépjél valamit annak irányába! Ne legyél passzív! Mert ez nagyon tetszett, hogy parkoló autót még Jézus sem tud vezetni. Úgyhogy aktívak legyünk! Köszönjük az Úrnak az Igéjét! Hálát adunk Isten kegyelméért! Hálát adunk azért, hogy szolgálhatjuk Őt, hogy épülhetünk általa, hogy növekedhetünk általa.

Fogunk imádkozni a gyógyulásotokért. Miután imádkoztunk, akkor is hitben maradunk, elváró hitben vagyunk. A csoda, az előfordul, hogy itt történik meg azonnal, de van, hogy nem itt történik meg. De ha imádkoztunk, akkor mit vársz? Akkor nem a temetésedet készíted elő, hanem a gyógyulást várod. Nagyon sokan feladták, elvesztették a reményüket, mert valaki lerombolta a jó reménységüket. Vissza kell térnünk az alapokhoz, vissza kell térnünk Isten ígéretéhez! Isten kiszabadít téged, bármilyen ketrecbe csukta magad, csak hagyjad, hogy megtegye! Köszönjük Istennek az Ő Igéjét!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.